

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **M. F.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 10.6.2011 č.j. MSK 83467/2011, sp. zn. DSH/21155/2011/Zez, **o dopravním přestupku**,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 10.6.2011 č.j. MSK 83467/2011, sp.zn. DSH/21155/2011/Zez žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství sp. zn. MMFM S18346/2010/ODaSA/Ško ze dne 1.4.2011, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1, písm. f) bod 2 zákona č. 200/1990 Sb. (dále

jen zákon o přestupcích), kterého se měla dopustit tím, že dne 13.10.2010 v 7.45 hod. na ulici Beskydské před restaurací Pod Puklím v obci Frýdek-Místek řídila vozidlo Toyota Rav 4, RZ X nedovolenou rychlostí, přičemž Policií České republiky byla naměřena rychlost jízdy 107 km/hod. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení +/- 3% z měřené rychlosti na 100 km/hod. byla jako nejnižší skutečná naměřena rychlost jízdy 103 km/hod., takže žalobkyně překročila nejvyšší povolenou rychlost o 53 km/hod. Svým jednáním měla žalobkyně porušit ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích (dále jen zákon o silničním provozu) a byla jí podle ust. § 12 odst. 2 a § 22 odst. 7 zákona o přestupcích uložena sankce pokuty ve výši 6.000,- Kč a sankce zákazu činnosti v délce 6 měsíců. Současně jí byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1.000,- Kč.

Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala dne 29.6.2011 včasnou žalobu, ve které uvedla, že se správní orgány náležitým způsobem nevypořádaly se záznamem o přestupku, fotografiemi a rozdílností výpovědí policistů k obsluze a činnosti radarového zařízení. Žalovaný se řádně nezabýval všemi důvody uváděnými v jejím odvolání a napadené rozhodnutí nepřezkoumal v celém rozsahu. Odvolací orgán, tedy žalovaný nesjednal nápravu a neodstranil vady. Podle žalobkyně je vydané rozhodnutí nepřezkoumatelné jak po formální tak i věcné stránce. Na výzvu krajského soudu doplnila žalobkyně svou žalobu tak, že nelze pro prokázání přestupku překročení povolené rychlosti použít snímek z radaru, neboť tato fotografie neposkytuje garance zákonnosti a hodnověrnosti. Dále žalobkyně poukázala na to, že ve správním řízení policista H. odpověděl na otázku, zda údaje na snímku z radaru jsou radarem sejmuty anebo je vkládá policista tak, že registrační značku k danému snímku vkládají do měřicího zařízení až po zastavení vozidla. Policista tehdy připustil, že problém může nastat, když se jim vozidlo ztratí z dohledu. Policistka M. v tomto směru uvedla, že v uvedený den radar sejmul registrační značku vozidla a to, že je patrně nečitelná, lze přikládat ke stáří stroje. Podle žalobkyně se tedy výpovědi policistů rozcházejí v tom, zda radar snímá registrační značku z vozidla či nikoliv, nebo je tento údaj zapisován až po zastavení vozidla. Jestliže zakročující policisté popisují rozdílně funkci radaru, lze se oprávněně domnívat, že nebyli řádně obeznámeni s obsluhou tohoto typu zařízení. Žalobkyně v žalobě dále oběma správními orgány vytkala, že nezaujaly žádné stanovisko a nezkoumaly, co bylo příčinou nepoužitelné fotografie a že neuvádí, zda jí lze použít jako důkaz či nikoliv. Další rozpor spatřuje v otázce uváděného času, kdy a kde došlo k zastavení jejího vozidla. Zatímco správní orgán I. stupně uvedl, že podle výpovědí policistů vozidlo ihned okamžitě zastavili a provedli kontrolu, pak odvolací orgán upozorňuje, že toto tvrzení nemá oporu ve spisu a že policisté při výslechu uvedli, že vozidlo žalobkyně zastavili po ujetí poměrně velké vzdálenosti. S ohledem na hustotu provozu, úsek který projížděli je poměrně přehledný a rovný a vozidlo žalobkyně měli stále na dohled, takže nemohlo dojít k záměně ani vozidla ani k výměně řidiče. Z jakých podkladů či zdrojů žalovaný tyto informace čerpal není žalobkyni známo. Závěrem žalobkyně poukázala na to, že v záznamu o přestupku je uveden čas měření 7.45 hod. zatímco v oznámení o přestupku, že vozidlo bylo zastaveno v 7.55 hod., tj. zhruba za 10 minut. Žalovaný také nezaujal stanovisko k námitce, že pokud

by se vozidlo pohybovalo rychlostí 103 km/hod., pak při této rychlosti urazí vzdálenost 28,61 m/sek.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém vyjádření k podané žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že kamerový systém je samotnou součástí rychloměru a jeho funkce neovlivňuje funkci měřicí části rychloměru. Na správnost měření nemá vliv ani horší kvalita fotografie. Žalovaný v této souvislosti poukázal na to, že existují rychloměry zcela bez obrazového záznamu a v případě zpochybněné identifikace tohoto vozidla jsou použity jiné důkazy, jako výpovědi svědků, nejčastěji policistů či strážníků. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že snímek z radaru nelze použít jako důkaz a má za to, že záznam z rychloměru dostatečně ve spojení s výpověďmi svědků prokazuje naměření rychlosti vozidla žalobkyně. Na rozdíl od žalobkyně žalovaný ve výpovědích svědků žádné rozpory nespatřuje a taktéž rozdíl 10 minut mezi měřeními vozidla a sepsáním oznámení přestupku není důvodem pro pochybnosti o totožnosti vozidla žalobkyně.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 10.6.2011 č.j. MSK 83467/2011, sp.zn. DSH/21155/2011/Zez, správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i správním spisem Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství sp.zn. MFM S18346/2010/ODaSA/Ško a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z obsahu správního spisu Magistrátu města Frýdku-Místku zjistil krajský soud následující skutečnosti:

- z oznámení o přestupku ze dne 15.10.2010, že k přestupku došlo dne 13.10.2010 v 7.45 hod. ve Frýdku-Místku na ulici Beskydská – silnice I. třídy č. 56 před restaurací Pod Puklím, kdy vozidlu žalobkyně byla policisty dopravního inspektorátu Frýdek-Místek naměřena rychlost jízdy o 57 km vyšší než je rychlost povolena v obci 50 km/hod. Vozidlo žalobkyně jelo rychlostí 107 km/hod., přičemž rychlost byla naměřena a zadokumentována silničním radarovým rychloměrem RAMER 7CCD;
- z oznámení přestupku ze dne 13.10.2010, že v tento den v 7.55 hod. bylo zastaveno vozidlo žalobkyně na ulici Frýdlantská poblíž kruhového objezdu u Obchodního domu Lidl v obci Frýdek-Místek, přičemž žalobkyně překročila nejvyšší povolenou rychlost v obci R 50/107/103. Rychlost byla naměřena v 7.45 hod. radarem 7CCD, číslo snímku 050, obsluha radaru pprap. M. Oznámení obsahuje podpis žalobkyně s tím, že se k přestupku nevyjadřuje;

- z úředního záznamu ze dne 13.10.2010, že obsahuje stejný popis přestupku jako shora uvedený a že je podepsán pprap. P. H.;
- ze záznamu o přestupku ze dne 13.10.2010, že je na něm radarový snímek tmavý a nečitelný s údajem 107 km/hod., čas 7.45:28 a také dva snímky registrační značky, které jsou rovněž zcela nečitelné;
- z ověřovacího listu č. 1/10 vystaveného dne 5.1.2010, že byl ověřen silniční radarový rychloměr RAMER 7CCD výr. číslo měřící části 197/94 se závěrem, že rychloměr byl ověřen a lze jej používat k měření rychlosti;
- z osvědčení číslo 970/05/139 Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, že M. M. je oprávněna k ovládání měřiče rychlosti RAMER 7F, 7F-V, 7CCD a dalších typů měřičů v osvědčení uvedených;
- z protokolu o ústním jednání ze dne 4.1.2011, že žalobkyně zastoupena ve správním řízení JUDr. Františkem Dohnalem uvedla ke spisové dokumentaci, že z doloženého snímku z radaru není průkazné, že se dopustila jednání, které je jí kladeno za vinu. Připustila překročení povolené rychlosti 50 km/hod., avšak ne tak výrazným způsobem, jak je jí kladeno za vinu. Namítala, že z doloženého záznamu není zřejmá registrační značka vozidla a vyjádřila údiv nad tím, že byla kontrolována v čase 7.45 hod., kdy bylo již denní světlo, zatímco ze založeného snímku z radaru je patrné, že se jedná o dobu noční. Podle žalobkyně bylo ze strany policie technicky nemožné, aby naměřili tak výrazné překročení rychlosti, když jí bylo řečeno, že policisté za ní jeli od ředitelství policie nacházející se ve vzdálenosti 50 metrů před kruhovým objezdem, na který následně najíždí a odbočuje se vlevo ve směru do centra;
- z dalšího protokolu o ústním jednání ze dne 24.2.2011, že při něm byl vyslechnut svědek pprap. P. H., který popsal přestupek žalobkyně a k dotazům uvedl, že na předmětném radaru se nastaví rychlost na daném úseku, včetně minimální rychlosti nákladních a osobních vozidel a od této rychlosti při zapnutí radaru začne radar snímat všechna vozidla osobní i nákladní od nastavení minimální rychlosti. Měřit může ve směru jízdy, v protisměru i v obou směrech jízdy. Obsluhu radaru tehdy měla na starost jeho kolegyně M. Ta také prováděla nastavení radaru a snímek z radaru pořídil pracovník dopravního inspektorátu, který k tomu má oprávnění. Registrační značku k danému snímku vkládají do měřícího zařízení, což v daném případě provedla M.;
- z protokolu o ústním jednání ze dne 22.3.2011, že při něm byla vyslechnuta svědkyně M. M., která rovněž popsala přestupek žalobkyně a na dotaz týkající se činnosti rychloměru RAMER 7CCD uvedla, že se po zapnutí zkontroluje, zda souhlasí datum a hodina, nastaví se či napíše název ulice, kde se má měřit, hodnota povolené rychlosti, hodnota, od které mají být udělány snímky. Radar měří v jednom i obou jízdních pruzích, v onen den měřili směr jízdy od Ostravy na Frýdlant nad Ostravicí. Špatná kvalita snímku z radaru je způsobena stářím radaru.

Snímek na místě vytisknout nelze, neboť ve vozidle není tiskárna a snímek se pouze v momentě naměření uloží na vnitřní harddisk. Svědkyně uvedla, že i přes špatný snímek vozidla žalobkyně se skutečně jednalo o její vozidlo, které ani na okamžik neztratili z dohledu a které bylo jimi zastaveno a řízeno žalobkyní;

- z rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 1.4.2011, že žalobkyně byla uznána vinnou z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1, písm. f), bod 2 zákona 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů za shora uvedené překročení nejvyšší povolené rychlosti, čímž porušila povinnost stanovenou v § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Podle § 11 a § 22 odst. 7 přestupkového zákona jí byla uložena pokuta ve výši 6.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Tímtož rozhodnutím byla žalobkyně zavázána zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1.000,- Kč.

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je i odvolání žalobkyně ze dne 29.4.2011 a žalobou napadené rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 10.6.2011, kterým jak shora uvedeno, rozhodl o tomto odvolání.

Co se týče správního spisu žalovaného, obsahuje přípis týkající se předložení odvolání žalobkyně, samotné odvolání a žalobou napadené rozhodnutí.

V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 soudního řádu správního, podle kterého soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Především žalobkyně v žalobě namítala, že překročení povolené rychlosti musí být řádně prokázáno, tj. obvykle snímkem z radaru. V projednávané věci však pořízená fotografie podle žalobkyně neposkytuje garanci zákonnosti a hodnověrnosti. Je nesporné, že v daném případě ve spisu založená fotografie jak vozidla žalobkyně, tak i rozpoznávací-registrační značka vozidla jsou zcela nepoužitelné, neboť jsou nečitelné. Neznamená to však, že tím nebylo přestupkové jednání žalobkyně, tj. překročení maximální povolené rychlosti v místě jízdy spolehlivě prokázáno, neboť rozhodující v tomto směru je údaj z rychloměru o naměřené rychlosti radarovým zařízením. Tuto skutečnost nemůže zpochybnit nečitelná nebo téměř neidentifikovatelná fotografie vozidla, tedy nemůže mít vliv na samotné měření a na naměřenou rychlost vozidla. To, že v daném případě byla fotografie nečitelná a nepoužitelná bylo jak vysvětlovala svědkyně M., dáno stářím radarového zařízení. Ostatně, jak poukázal i žalovaný ve svém vyjádření k žalobě žalobkyně, jsou používány a tedy existují i rychloměry bez jakéhokoliv obrazového záznamu. V další části žaloby poukázala žalobkyně na odůvodnění rozhodnutí žalovaného, že policisté při výslechu uvedli, že její vozidlo zastavili po ujetí poměrně velké vzdálenosti vzhledem k velké hustotě provozu, přičemž vozidlo měli stále na dohled a nemohlo dojít k záměně s jiným vozidlem ani výměně řidiče; dle žalobkyně žádné „takové citáty“ z výpovědí zakročujících policistů v průběhu dokazování uváděny nebyly. V tomto směru krajský soud z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 24.2.2011 zjistil, že svědek H. mimo jiné vypověděl zcela jednoznačně, že daného dne byl provoz hustější, ale

uvedené vozidlo měl stále na dohled. Svědkyně M. při dalším ústím jednání dne 22.3.2011 jednoznačně potvrdila, že vozidlo žalobkyně ani na okamžik neztratili z dohledu a je to vozidlo, které bylo zastaveno a řídila je zde dotyčná řidička (míněno žalobkyně). Není tedy pravdivé žalobní tvrzení, že by vyslechnuti svědkové uvedené informace nevypověděli. Závěrem žalobkyně vytýkala odůvodnění napadeného rozhodnutí týkající se rozporu v záznamu o přestupku, kde je uveden čas měření v 7.45 hod. a v oznámení o přestupku, v němž je údaj o zastavení vozidla 7.55 hod. Uvedená námitka žalobkyně je pravdivá, ovšem dle názoru soudu zcela irelevantní a nezpůsobilá vyvolat pochybnosti o tom, že k přestupkovému jednání žalobkyně – jízdě nepovolenou rychlostí skutečně došlo a že bylo spolehlivě zjištěno. Na tomto závěru nic nemůže rovněž změnit námitka, že žalovaný nezaulal ve svém rozhodnutí stanovisko k poukazu žalobkyně, že při naměřené rychlosti 103 km/hod. urazí 28.60 m/sek. Pokud touto námitkou žalobkyně zpochybňovala, zda policisté měli její vozidlo skutečně v dohledu, pak z jejich shodných výpovědí vyplynulo, že tomu tak skutečně bylo.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobkyně jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 6. listopadu 2012

JUDr. Petr Indráček
samosoudce